

Ed Waken: Kaksi polkua nöyryyteen

Ed Waken: Two Paths Towards Humility

Olin aika hyvä lainelautailija. Muistan, kuinka alkuaikoina kaaduin, kun yritin surffata. Sitä tapahtui usein. Lähes joka yrittämällä. Kun pääsin laudan päälle seisomaan, sitä kesti häviävän sekunnin. Harjoitusta, kaatumista, ruumiillista harjoitusta väsymykseen asti, seuraamista millä tavalla toiset tekivät ja lisää harjoittelua - se oli se tapa, jolla minusta tuli hyvä surffaaja.

Useita vuosia vietin niin, että kävin vedessä ainakin kerran viikossa ja tähystelin "läpikuultavia" aaltoja, joilla voisin ratsastaa, ja nautin niistä hetkistä, kun surffailin eteläisen Kalifornian hiekkarannoilla. Jonakin päivänä uudet jutut vetivät minua puoleensa ja surffaaminen jäi historiaan. Joitakin vuosia sitten olin hyvän ystäväni, Neil Colen, kanssa eräässä konferenssissa Honoluluissa ja päätimme vuokrata surffilaudat ja palauttaa mieleemme nuoruutemme hovit. Se ei muistuttanut pyörällä ajamista ollenkaan, kummankaan osalta. Kaaduin monta kertaa ja olin ihan hengästynyt, kun nousimme vedestä rannalle. Tuskin pääsin kunnolla laudan päälle seisomaan, ehkä en toden sanoakseni seisonut laudalla lainkaan. Minusta tuntui, että olin laudalla ensimmäistä kertaa elämässäni.

Lainelautailu on yksi niistä harrastuksista, joita on harjoitettava jatkuvasti pitääkseen taitoa yllä. Ainakin minun kohdallani se pätee. Halusin kertoa tämän surffaamisesta, koska nöyryyden kanssa on jokseenkin sama juttu. Ei ole helppoa taivuttaa vanhaa luontoa seuraamaan Hengen johdatusta ja pysyä nöyränä (ylpeys on luonnollista), ainakaan alkuun. Kun olemme kehittäneet luonteemme nöyryyttä ja olemme oppineet taivuttamaan vanhan luontomme tottelemaan hengen ohjeita, nöyryyttä pitää harjoittaa jatkuvasti ja soveltaa koko ajan. Kun päätämme toteuttaa nöyryyttä säännöllisesti (samalla tavoin kuin kärsivällisyyttä ja ystävällisyyttä), se alkaa luonnistua meiltä, kun annamme Kristuksen Hengen virrata meidän kauttamme. Jos päätämme 'oppia pois' nöyryydestä ja antaa periksi vanhan luonnon itsekkyydelle, silloin paluu lautailemaan nöyryyden aaltoihin on vaikea oppia uudestaan.

Nöyryydessä kasvaminen

Viime artikkelissani määrittelin nöyryyden seuraavasti: "Nöyryys on itsensä siirtämistä sivuun (oikean näkökulman löytämistä elämään), jotta Kristus voi tulla elämämme keskipisteeksi. Tiedämme, että se on oikea suunta, mutta tiedämme myös, että se on vaikeata. Nöyryys ei tarkoita, että kokonaan unohdetaan, millaiseksi persoonaksi sinut on luotu ja minkälaisia lahjoja ja vaikutusvaltaa olet saanut, vaan se tarkoittaa, että tunnustamme näiden ominaisuuksien nousevan esiin sinun kauttasi, mutta tulevan Kristukselta".

Nöyryys siis tunnustaa, että ilman Kristusta emme voi tehdä mitään (Joh.15:5). Tämä on vähän yksinkertaistettu totuus, mutta juuri niin pitää asioiden mennä, jotta voimme oppia nöyriksi. Olen huomannut, että nöyryyden harjoitus kulkee ainakin kahta eri latua läpi elämän. On syytä muistaa, että Jumalan Henki on innoissaan kaikista edistysaskelista ja tarjoaa koko elämän ajan meille tilaisuuksia pysyä hänessä ja ilmentää nöyrää luonnetta.

Jäljittely

Helpoin tapa oppia, miltä nöyryys näyttää, tuntuu ja tuoksuu, on katsella muita, niitä jotka ovat nöyriä, ja jäljitellä heitä. Paavali eli sellaista elämää, jota meidän on hyvä jäljitellä. Paavali eli hyvin nöyrää elämää, jota muovasi kaikki hänen kokemansa vastustus. Vastustuksen kautta kehittyi nöyryyttä. *Yhä edelleen me kärsimme nälkää ja janoa ja kuljemme puolialastomina, meitä pahoinpidellään, me vaellamme paikasta toiseen ja hankimme toimeentulomme omin käsin kovalla työllä. Meitä herjataan, mutta me siunaamme. Meitä vainotaan, mutta me kestämmme. Meistä puhutaan pahaa, mutta me puhumme hyvää. Tähän päivään saakka olemme olleet koko maailman kaatopaikka, ihmiskunnan pohjasakkaa.1.Kor.4:11-13.* Siinä on lyhyt katsaus siihen, mitä Paavali sai kestää, kun hän opetteli seuraamaan Kristusta kaikkien vastoinkäymisten keskellä. Hän sanoi myös samassa kohdassa myöhemmin, että hän oli korinttilaisten hengellinen isä ja vetosi heihin: *Kehotan teitä siis noudattamaan omaa esimerkkiäni.1.Kor.4:16.*

Löydämme toisen esimerkin opitusta nöyryydestä nuoren kuningas Salomon elämästä. Jumala puhutteli Salomoa ja kehottaa tätä pyytämään jotakin, mikä auttaisi häntä hallitsemaan Israelin kuninkaana. Salomo pyytää nöyrästi viisautta ja ymmärrystä osatakseen johtaa kansaa Jumalan tahdon mukaan. (2.Aik.1:7-12). Jumala vastasi hänen nöyrään pyyntöönsä antamalla viisautta, ymmärrystä ja paljon muutakin! Salomo oppi tämän nöyrän asenteen isältään kuningas Daavidilta. Teemme hyvin, jos voimme ottaa esimerkkiä niiden

opettajien/äitien/isien esimerkistä, jotka ovat vaikuttaneet elämässämme. Valitettavasti monet päättävät opetella nöyryyttä paljon vaikeamman kautta.

Ojentaminen

Oman henkilökohtaisen kokemukseni mukaan useimmat ihmiset oppivat nöyryyttä niiden haasteiden kautta, joita elämässä tulee vastaan ja joissa he oppivat alistumaan Hengen tahtoon oman lihan tahdon sijasta. Galatalaiskirjeessä on kuvaus siitä, miten Pietari ja Paavali joutuivat vastakkain, kun Pietari oli pettänyt uskoon tulleiden pakanoiden luottamuksen. Useimmat seurasivat Pietarin tekopyhää käytöstä ja hekin eristäytyivät pakanasyntyisistä kristityistä. Paavali nousi vastustamaan tätä ja se johti siihen, että Pietarin oli nöyryyttävä (Gal.2:11-16). Tiedämme, että Pietari oppi tämän arvokkaan läksyn, kun luemme hänen sanojaan: *Kaitkaa sitä laumaa, jonka Jumala on teille uskonut... Nöyrytkää siis Jumalan väkevän käden alle (1.Piet.5:1-7).*

Jopa Pietari, joka oli Jeesuksen läheisimpiä opetuslapsia, kun Jeesus eli täällä maan päällä, joutui taistelemaan ylpeyttä vastaan, ja häntä ojennettiin, jotta hän olisi nöyrempi. Jumala haluaa kehittää meidän luonteemme nöyryyttä ja hän tekee, minkä hän näkee välttämättömäksi, jotta opimme nöyryyden arvokkaan läksyn.

Jäljittely ja ojentaminen ovat ne kaksi polkua, joiden kautta Jumala haluaa, että opimme tätä arvokasta luonteenpiirrettä. Kun opimme sen varhain ja pysymme nöyrinä, siitä tulee avaintekijä, jonka avulla kasvamme uskossa Kristuksen seuraajina. Meidän tulee harjoitella nöyrää elämäntapaa, vaikka se vaatiikin jatkuvaa kaatumista ja nousemista ylös. Meistä ei koskaan tule hyviä surffaajia eikä hyviä Jeesuksen seuraajia, jos emme elä jatkuvasti sellaista elämää, joka toteuttaa näitä asioita.

Ed Waken

Copyright © Edward Waken 2014. Julkaistu luvalla. Alkuperäisen artikkelin lähteenä käytetty verkkosivustoa: [Thoughts Out There by Ed](#)

Copyright © 2014 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net.